

LBRIS

We know
books

Ana Ardeleanu

**NICHERIN,
SALVATORUL NOPTII**

POVESTIRI

Ilustrații de DAN CĂSUȚĂ

Editura NEUMA
2023

Nicherin

Nicherin se plimba tăcut pe plaja încă fierbinte, după o zi caniculară. Era omul care vedea numai noaptea. O întâmplare, nici nu știa cum s-o interpreteze, îi schimbase complet viața. De multe ori se gândea la ea, îl măcina, dar nu-i găsea un răspuns care să-l mulțumească. Fusese marinar, călătorise mult pe mările și oceanele lumii, văzuse lucruri obișnuite și neobișnuite, trăise experiențe dintre cele mai surprinzătoare, dar ce urma să i se întâmple întreaga orice și-ar fi putut el imagina. Într-una dintre nopți îi venise rândul să stea de cart, după miezul nopții. Vaporul se afla în mijlocul oceanului, în jur era o liniște grea, apăsătoare, care parcă se spărgea de lucruri, când le atingea. Se auzea, din când în când, clipocitul apei, la săritura agilă a vreunui pește, în încercarea de a-și surprinde victima. Privea de ceva vreme cerul spuzit de stele, când, deodată, a observat cum o stea s-a desprins de pe cer, cu o viteză uimitoare, a traversat spațiul imens, într-o clipită căzând în ocean, chiar în fața sa. Din locul unde a căzut steaua a apărut o sireună, care a început să danseze, îndemnându-l să părăsească vaporul pentru a dansa împreună. Prins de vraja sa, ca hipnotizat, a părăsit vaporul, devenindu-i sirenei pereche, în dansul ce nu semăna cu niciunul dintre cele cunoscute de el. Devenise prizonierul sirenei, așa încolăcit de coada ei, nefiresc de lungă.

– Nicherin, știu că așa te cheamă, vei fi pedepsit pentru faptul că te-ai lăsat ispitit. De-acum vei vedea doar noaptea, ziua va fi un întuneric permanent pentru tine. Va trebui să faci multe fapte bune pentru a fi izbăvit. Ispita, neînfrânarea sunt un mare păcat, în care un bărbat puternic, un marinar adevărat nu trebuie să cadă.

Au dansat până în pragul zorilor, când ceilalți marinari l-au găsit pe Nicherin, aproape fără suflare, plutind pe apă.

– Nicherin, Nicherin! s-a auzit strigat.

A deschis ochii, dar nu vedea nimic.

– De ce-i atât de întuneric în jurul meu? E încă noapte? a întrebat.

– Dar nu-i întuneric. E ziuă, a răsărit soarele, e lumină. De ce ai părăsit cartul? De ce spui că e întuneric?

– Fiindcă eu văd, în jurul meu, doar întuneric.

– Cum ai ajuns în apă?

Nicherin le-a povestit tot ce i se întâmplase în acea noapte, despre sirena care îl ispitise cu farmecele și dansul ei, fără ca el să i se poată opune în vreun fel. Nu mai avea forță, voință, era ca hipnotizat. De-atunci, Nicherin nu mai vedea ziua, noaptea devenise, pentru el, zi, iar ziua tuturor devenise pentru el noapte. Viața i s-a schimbat. A renunțat la meseria de marinar și a rămas pe uscat. Multe evenimente au apărut în viața sa, multe dintre ele frumoase, iar oamenii i-au spus de-atunci „Salvatorul nopții”.

Prietenii mării

Acum Nicherin trăia într-o căsuță de stuf, aproape de plajă. Se hrănea cu fructe de mare, uneori cu pești. Ziua dormea, iar noaptea ieșea afară și se plimba pe plajă, în picioarele goale, pentru a simți nisipul fin și pentru a-i primi energia, urmărind întâmplările nopții, iar acestea erau multe. Deprinsese limbajul peștilor. Cu unii se împrietenise. Aceștia îi povesteau tot ce se petrecea în adâncul mării sau pe plajă. Cel mai bun prieten îi devenise Pescarius, peștișorul cel isteț. Era foarte bine informat, un adevărat cercetaș al mării. Cum apărea Nicherin pe plajă, venea și Pescarius la mal pentru a da seamă despre întâmplările nopții.

– Nicherin, Nicherin! îl strigă el cu gura lui de peștișor, până la urechi.

– Ce vești ai adus, Pescarius?

– Uite, mai încolo, delfinul Nini, prietenul meu, a căzut victimă în plasa unor pescari.

– Ce pot face pentru voi? îl întrebă pe Pescarius, scrutând cu privirea marea.

– Te rog să mă ajuți să-l salvez!

– Știu și eu... voi încerca să ajung până acolo.

– Hai, te conduc eu.

Nicherin își luă micuța și vechea barcă și îl urmă pe Pescarius. La o distanță nu prea mare de mal, descoperiră un biet delfin rămas captiv într-o plasă pescărească, care se zbătea disperat. În încercarea de-a se elibera se julise pe spate și-acum sângera. Nicherin coborî din barcă pentru a salva delfinul. Tăie plasa cu un briceag, pe care îl avea tot timpul asupra sa, și eliberă delfinul. Cei doi, Nini și Pescarius, săreau în sus de bucurie, în jurul lui

Nicherin, în felul acesta mulțumindu-i pentru ajutorul nesperat, primit din partea sa. De-acum, în fiecare noapte, Nini și Pescarius se prezentau la mal pentru a-l saluta pe Nicherin și pentru a-l informa despre ceea ce se întâmpla în mare.

Într-una dintre nopți, cei doi prieteni l-au așteptat pe Nicherin pentru a-i cere din nou ajutorul, spunându-i îndată despre ce era vorba. Un grup de copii se bălăcea în apa mării. Se lăsase întunericul, iar lumea se rărise pe plajă, turiștii se retrăseseră. Era liniște. Din când în când, se auzea, deasupra mării, țipătul unui pescăruș ce-și căuta loc de odihnă. Un grup de copii, care se amuzau, râdeau, erau fericiți, ba se stropeau, ba înotau pe sub apă, ținându-și cât se poate de mult respirația, au fost surprinși de un val suficient de înalt, pentru a-i pune în dificultate. Unuia dintre copii, din cauza efortului făcut, i s-a blocat mușchiul piciorului, aducându-l în imposibilitatea de-a se mai putea mișca. Nu a putut reveni la mal, iar acum plutea pe apă cu fața în sus, undeva, destul de departe. Nicherin s-a auzit strigat. Erau prietenii săi:

– Hai, repede, repede, să-l salvăm!

– Pe cine?

Nini și Pescarius nu au apucat să răspundă, pentru că de Nicherin s-a apropiat un grup de copii, care, din pricina faptului că erau foarte speriați, vorbeau unii peste alții:

– Nu înțeleg nimic! Vorbiți pe rând!

– Nene, nene, se îneacă! spuse unul dintre ei.

– Cine se îneacă?

– Prietenul nostru. Vă rugăm, ajutați-ne! Salvați-l!

Nicherin nu mai stătu pe gânduri, se urcă în barcă și înaintă spre locul unde se afla băiatul. Aici îl găsi într-o stare critică. Îl luă repede în brațe și-l urcă în barcă, încercând să-i dea primul ajutor, începând manevrele de resuscitare, pe care Nicherin le cunoștea foarte bine și asta datorită meseriei pe care o avusese înainte, cea de marinar. Băiatul își reveni destul de repede. Luna se ridicase deasupra mării, încât reușea să-și vadă prietenii, care

LBRIS

We know
books

